RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 238.393 van 1 juni 2017
in de zaak A. 221.315/IX-9007

In zake: Eric PEETEN
woonplaats kiezend te 2070 Zwijndrecht
Richard Orlentstraat 64

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door scholengroep Antwerpen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 25 januari 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van scholengroep Antwerpen van 14 november 2016 om Eric Peeten niet vast te benoemen als directeur van het CVO Ivoran.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 mei 2017.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Jan Fransen, die *loco* advocaat Marc Stommels verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker wordt toegelaten tot de proeftijd, vanaf 1 november 2015, in het ambt van directeur van het CVO Ivoran, instelling die thans behoort tot de scholengroep Antwerpen van het Gemeenschapsonderwijs.

Met de door verzoeker bestreden beslissing van 14 november 2016 stelt de raad van bestuur van de scholengroep "dat, gelet op de afwezigheid van het broodnodige vertrouwen, de logische gevolgtrekking erin bestaat om de heer Peeten niet te benoemen als directeur van het CVO Ivoran".

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

5. Volgens verzoeker is de spoedeisendheid aangetoond vermits hij "terugvalt op het loon van het onderliggend ambt 'leerkracht'", zodat hij "maandelijks substantieel loonverlies lijdt en de maatregel gevolgen heeft voor pensioenrechten die maandelijks worden opgebouwd, de gevolgen van een bruuske beslissing voor de school en het imagoverlies van de verzoeker". Hij merkt nog op dat hij "voor de lopende klachten al veroordeeld [lijkt] en […] al gestigmatiseerd en gediaboliseerd [wordt] voor niet bewezen aantijgingen". Dit heeft uitwerking, aldus verzoeker, indien hij "solliciteert voor desbetreffende en andere functies".

6. Verzoeker verliest uit het oog dat de door hem bestreden maatregel na een eventuele nietigverklaring uit het rechtsverkeer verdwijnt met terugwerkende kracht. Voor zijn loon- en pensioenrechten moet de beslissing dan geacht worden nooit te hebben bestaan. Het is geheel onduidelijk waarom hij in afwachting van die einduitspraak de materiële nadelen die hij schetst niet kan lijden. Al kan er verschillend over gedacht worden of het loon van leerkracht waarop verzoeker terugvalt "substantieel" verschilt met zijn huidige wedde, zeker is dat zonder ook maar enige concretisering naar verzoekers persoonlijke situatie aangenomen moet worden dat het een leefbaar inkomen is waarmee de duur van de annulatieprocedure te overbruggen is. Verzoeker betoogt niet dat zijn pensionering nakende is. Zelfs nadat hij ernaar is gevraagd op de terechtzitting, slaagt hij er niet in te preciseren voor welke "desbetreffende en andere functies" hij momenteel solliciteert, zodat deze beweerde schade hypothetisch of minstens voorbarig is, waarbij nog bedacht mag worden dat een eventueel schorsingsarrest in tegenstelling tot een nietigverklaring niet zal bijdragen tot het laten verdwijnen van de vermeende stigmata aangezien het vertrouwensverlies dat het beëindigen van de proeftijd motiveert verband houdt met klachten die ook hebben geleid tot een gerechtelijk onderzoek, dat ook na een eventuele schorsing van de bestreden beslissing niet minder reëel blijft. Wat het morele nadeel betreft, is verzoekers uiteenzetting hoe dan ook te pover om te overtuigen dat de morele genoegdoening die hij zal putten uit een eventuele nietigverklaring na verloop van de normale

rechtsgang zodanig ontijdig zou zijn, dat hij thans reeds de Raad mag vorderen om zijn zaak vóór alle andere te behartigen in het kader van deze schorsingsprocedure.

7. De spoedeisendheid is niet aangetoond.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 juni 2017, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Tiny Temmerman	**Geert Van Haegendoren**